

บันทึก

เรื่อง การเข้าที่ดินบริเวณตึกวิชาเยนทร์ ลพบุรี

หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ ๑๔๖๔๕/๒๕๖ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖ ความว่า กปช. ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกระทำของอธิบดีกรมศิลปากรในการให้เข้าที่ดินบริเวณตึกวิชาเยนทร์ จังหวัดลพบุรี ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖ ว่า ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความว่าอำนาจของอธิบดีกรมศิลปากรตามพระราชบัญญัตินี้ จะรวมถึงการให้เข้าที่ดินด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายชุดพิเศษ) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า

(๑) ที่ดินบริเวณตึกวิชาเยนทร์ จังหวัดลพบุรีนั้น กรมศิลปากรได้ประกาศเป็นโบราณสถานมา ๒๖ ปีแล้ว และมีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงฉบับที่ ๒๒๙/๒๕๖

(๒) กรมศิลปากรได้อนุญาตให้นายประพันธ์ นิลจันทร์ เป็นผู้เข้าปลูกสร้างอาคาร คณะกรรมการกฤษฎีกาขอเสนอความเห็น ดังต่อไปนี้

ที่ดินรายนี้ตกอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยโบราณสถาน ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุและการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติว่าด้วยโบราณสถาน ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ และการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๖ ซึ่งบัญญัติให้อธิบดีกรมศิลปากรมีอำนาจและหน้าที่จัดทำบัญชีบรรดาโบราณสถานขึ้นไว้ และเมื่อได้ขึ้นบัญชีโบราณสถานใดไว้แล้ว กรมศิลปากรเป็นผู้รับผิดชอบจัดรักษาโบราณสถานนั้นมิให้ถูกทำลายหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยมิได้รับอนุญาตจากอธิบดี ไม่มีบทใดแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วให้อธิบดีกรมศิลปากรมีอำนาจให้เข้าโบราณสถานได้ และเมื่อได้พิจารณาถึงความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ ซึ่งมุ่งประสงค์ที่จะรักษาโบราณสถานให้คงสภาพเป็นประโยชน์ในทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศิลปกรรมด้วยแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมีความเห็นว่า อำนาจของอธิบดีกรมศิลปากรตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้วไม่รวมถึงการให้เข้าที่ดินด้วย

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๕๖